

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/221/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723200103
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7723200103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej v právnom spore žalobcu: A. B., C. X, D., nar. X.X.XXXX, proti žalovanej: E. D., A. S. F. XX, G., nar. XX.XX.XXXX, zást. advokát JUDr. Radoslav Soták, Nám. Slobody 7, Michalovce, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 5C/1/2023 - 102 z 13. júna 2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu o neplatnosť darovacej zmluvy zo 7.3.2017 medzi darkyňou, ktorá je žalobcovou matkou, ale rovnako aj dlžníkom obchodnej spoločnosti, ktorej žalobca je konateľom a žalovanou ako obdarovanou z dôvodu, že ide o absolútne neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu, zákon obchádza alebo sa prieči dobrým mravom a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že predmetom konania je žaloba o určenie právnej skutočnosti, ktorá v zmysle §137 CSP, ktorý citoval, je prípustná len za podmienky, že určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. V 23. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo tomu tak je, čo bolo účelom zákonodarcu pri prijatí tohto zákonného ustanovenia a to, že pri určovaní právnej skutočnosti, akou je neplatnosť právneho úkonu odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav, keďže rozsudok o určení právneho úkonu za neplatný hovorí o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Výrok rozsudku, že napr. darovacia zmluva je neplatná, nemá preto výpovednú hodnotu o tom, kto je v čase vyhlásenia rozsudku vlastníkom veci, či je ním žalobca alebo niekto iný, z ktorého dôvodu Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu najmä z hmotného práva. V danom prípade žalovaná vlastníkom sporných nehnuteľností sa stala na základe darovacej zmluvy, pričom žalobcovi ako dedičovi po darkyni neprislúcha právo domáhať sa určenia neplatnosti darovacej zmluvy žalobou na súde, nakoľko takáto žaloba z osobitného právneho predpisu nevyplýva a žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti bez toho, aby to vyplývalo z osobitného predpisu, je potrebné považovať za vadný. V ďalších odsekoch odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie sa zaoberal posudzovaním žalobcom v žalobe tvrdených skutočností a v 25. až nasledujúcich odsekoch svojho odôvodnenia vyjadril k nim svoje stanovisko, prečo tieto podľa súdu navzájom si odporujú. O trovách konania rozhodol na základe zásady úspechu ustanovenej v §255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku žalobca podal odvolanie tvrdiac naplnenie odvolacích dôvodov ustanovených v §365 ods. 1 písm. e), písm. f) a písm. h) CSP navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní rozsiahlo opísal a na viacerých miestach zopakoval tie isté skutočnosti, ktorú namietal aj v konaní pred súdom prvej inštancie o údajnom peňažnom dlhu darykyne zahraničnej spoločnosti, ktorej žalobca je konateľom, že k darovacej zmluve medzi ňou a obdarovanou žalovanou došlo za ich vedomosti o existencii tohto dlhu darykyne, čím ako účastníčky darovacej zmluvy obe vlastne obišli zákon, že žalovaná v konaní nepoprela jeho skutkové tvrdenie, že darykyňa zneužila faktúru od spoločnosti Adamante Notare Investments s.r.o., keď v rozpore s ústnou dohodou, na základe ktorej dostala úver, ústnu zmluvu o dielo na rekonštrukciu svojho bytu nedodrжала, čím došlo k podozreniu zo spáchania trestného činu úverového podvodu, čo darykyňa nikdy nepoprela a nijako proti tomu ani nenamietala. K tejto otázke rovnako sa nevyjadrila ani žalovaná a preto ju súd mal považovať za nespornú. Zo strany darykyne predmetného bytu došlo pritom k porušeniu práva následným právnym úkonom, a to darovacou zmluvou, ktorá preto nepožíva právnu ochranu, určenie neplatnosti ktorej je predmetom tohto súdneho sporu a ktorá spoločne so žalovanou bola podpísaná, hoci táto o porušení práva darykyne mala preukázanú vedomosť. Keďže však predmetná darovacia zmluva bola založená na porušení práva zo strany darykyne, podľa odvolateľa nebolo možné na tomto zakladať iné práva a darovacia zmluva medzi jeho matkou a žalovanou ako obdarovanou v zmysle §39 o. z. je preto neplatným právnym úkonom, keďže tento svojím účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, pričom z nepráva nemôže vzniknúť právo. S poukazom na tieto skutočnosti podľa odvolateľa súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku a úplne opomenul meritum veci, ktoré bolo základom pre protizákonné konanie tak darykyne, ako aj žalovanej.

4. Citujúc z 23. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko jeho odôvodnenie, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu ako právnej skutočnosti je vadnou, pretože odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav, keďže pri určení právnej skutočnosti rozsudok deklaruje, čo bolo v minulosti, čo nie nevyhnutne musí byť aj v prítomnosti, podľa odvolateľa ako nedostatočné je potrebné považovať za nepreskúmateľné a arbitrárne, čo zakladá inú vadu konania. Písomné vyhotovenie rozsudku podľa odvolateľa neobsahuje preto zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu v tejto veci, ktoré súd by zistil, ak by vykonan navrhnuté dôkazy.

5. Odvolateľ namietal, že dôvod, pre ktorý predmetná darovacia zmluva by mala byť neplatnou, uviedol rovno v texte samotnej žaloby, označenom ako „existencia pohľadávky veriteľa DASTRONAL, SE“, proti existencii ktorej jeho matka ako darca pri osobnej konfrontácii skutkového stavu nikdy nijako nenamietala, túto nerozporevala ani nepoprela. Považoval preto za nesprávne posúdenie veci, že súd prvej inštancie z jeho vyjadrenia vo veci vypíchal len to, že on ako zákonný dedič po matke ako poručiťke, ktorá zomrela XX.X.XXXX, na tomto prípade má aj svoj vlastný záujem. Súčasne totiž vlastný právny záujem v konaní uplatňuje aj zo svojho postavenia štatutárneho orgánu spoločnosti DASTRONAL, SE, ktorý je veriteľom jeho matky, čo však nič nemení na podľa neho nespochybniteľnej skutočnosti, že predmetná darovacia zmluva bola založená na porušení práva, kedy jeho matka predmetné nehnuteľnosti žalovanej darovala len a jedine z dôvodu, aby sa vyhla splneniu svojich povinností voči tomuto veriteľovi dojednaných v ústnej zmluve o dielo a kedy táto konala protizákonne, keď faktúru vystavenú na základe tejto ústnej zmluvy na rekonštrukciu predmetného bytu použila v banke na získanie účelového úveru, ktorý ale následne použila pre svoju vlastnú potrebu, čím v hrubom rozpore s dojednanou zmluvou na poskytnutie účelového bankového úveru spôsobila ako žalobcovi osobne, tak aj spoločnosti Adamante Notare Investments s.r.o. škodu, na ktorej pokrytie ako darca uzavrela dohodu o poskytnutí bezúročnej pôžičky vo výške 4 000 €. Za právne významné považoval preto zdôrazniť, že žalobu nepodával ako dedič a že tento súdny spor nie je ani sporom dlžníka s veriteľom o výške dlhu, ale že je sporom o neplatnosť právneho úkonu založeného na porušení práva, ktoré preto ani nepožíva právnu ochranu a nemožno na ňom ani zakladať iné práva.

6. K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, pretože je vecne správny, pričom odvolateľ v odvolaní rozsiahlo rozoberá skutkové a právne otázky, ktoré s predmetnou vecou jednak vôbec nesúvisia a jednak ide o skutočnosti, ktoré ako žalobca neuvádzal ani v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom ak by ich aj prípadne uviedol, nič by to nezmenilo na

správnosti jeho rozsudku v tejto veci. Žaloba o určenie neplatnosti darovacej zmluvy s poukazom na §137 písm. d) CSP je totiž procesne neprípustná, na čo žalovaná v rámci svojej procesnej obrany v spore poukázala už aj v konaní pred súdom prvej inštancie, a to aj s odkazom na právne závery dovolacieho súdu z 20.10.2022 vyjadrené v jeho rozhodnutí vo veci 1Obdo/51/2021, publikovanom ako R 1/2023 a keďže predmetná žaloba procesne prípustná nie je, správne ju súd preto zamietol, na čom nič nemôže zmeniť ani podané odvolanie žalobcu.

7. Odvolateľ v reakcii na vyjadrenie protistrany v odvolacej replike vyjadril svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu, pokiaľ tento žalobu zamietol z dôvodu jej procesnej neprípustnosti podľa §137 písm. d) CSP, a to jednak s odvolaním sa na rozhodnutie dovolacieho súdu vo veci 7Cdo/268/2019 argumentujúc, že ak z kontextu žaloby vyplýva, že ide o žalobu na určenie (ne)existencie práva, bolo povinnosťou súdu postupom podľa §129 CSP pomôcť žalobcovi odstrániť vady žaloby a jednak tvrdiac, že sporná darovacia zmluva preukázateľne bola realizovaná jedine za účelom poškodenia veriteľa, ktorým je obchodná spoločnosť, ktorej žalobca je štatutárom a že okrem toho v danom prípade §239 Trestného zákona (trestný čin poškodzovania veriteľa – pozn. odvolacieho súdu) je práve tým predpisom, ktorý aj žalobcu oprávňuje podať žalobu o určenie neplatnosti spornej darovacej zmluvy ako právnej skutočnosti. Ďalej, majúť za to, že sporná darovacia zmluva pre počiatočnú nemožnosť plnenia, ktorú nekonkretizoval, ale tiež aj pre to, že jeho matka ako darca ňou obchádzala zákon, žalobca podal rozsiahly výklad absolútnej neplatnosti právneho úkonu podľa §37 a §39 o. z. s tým, že existenciu pohľadávky veriteľa voči jeho matke mal za nespornú, a to jednak s poukazom na to, že proti nej žalovaná v konaní nijako nenamietala a jednak s poukazom na to, že aj odporovacia žaloba veriteľa vo veci 5C/3/2019 rozhodnutím odvolacieho súdu pod sp. zn. 11Co/117/2020 bola zamietnutá len preto, že išlo o pohľadávku, ktorá v tom čase ešte nebola zročnou a nebola preto vymáhateľnou, nie však preto, že by išlo o pohľadávku, ktorú nemožno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní, a teda ani odvolací súd nerozhodol, že pohľadávka neexistuje.

8. Žalovaná v odvolacej duplike namietala, že právne otázky odvolateľom rozoberané v odvolacej replike nie sú významné v danej veci, že tento mylne sa domnieva, že súd ho mal vyzvať na odstránenie údajných väd žaloby argumentujúc, že súd takúto poučovaciu povinnosť nemá a zotrval na tom, že súd v danej veci práve pre procesnú neprípustnosť predmetnej žaloby nemal na výber a žalobu musel zamietnuť.

9. Žiadna zo strán ďalšie podanie vo veci neurobila.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Rozsudok vo výroku je vecne správny, odvolací súd postupom podľa §387 ods. 1 CSP preto ho potvrdil.

12. Rozsudok na Krajskom súde v Košiciach verejne bol vyhlásený 27.8.2025 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 210/II. poschodie, trakt D. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 18.7.2025 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu a tiež na jeho webovej stránke (§219 ods. 1 a ods. 3 za použitia §378 CSP).

13. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa §365 ods. 1 písm. b) (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), písm. d) (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), písm. e) (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), písm. f) (súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam) a písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), o ktorých odvolací súd dospel k záveru, že tieto nie sú naplnené.

14. Súd prvej inštancie dokazovanie vo veci vykonal v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad ustanovených v §191 ods. 1 CSP, z týchto dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a rozsudok aj náležite odôvodnil. V konaní nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Správne a zákonné sú aj dôvody napadnutého rozsudku, ktorý z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, dostatočne zrozumiteľný, určitý a preskúmateľný. V odôvodnení rozsudku súd dal odpovede na všetky relevantné otázky, ktoré mali pre vec podstatný význam, správne, podrobne a presvedčivo nimi objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu po oboznámení sa s dôvodmi napadnutého rozsudku, ako aj s obsahom a dôvodmi odvolania nezistil žiaden dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd s napadnutým rozsudkom preto sa stotožnil v plnom rozsahu a aby sám nadbytočne neopakoval pre strany už známe fakty prejednávanej veci spolu so správnymi právnymi závermi súdu prvej inštancie, v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozsudku v súlade s §387 ods. 2 CSP sa obmedzil len na konštatovanie ich správnosti a na tieto, ako odvolacím súdom zhora sú reprodukované, odkázal, ako na jemu vlastné dôvody zamietavého rozsudku v zmysle §137 písm. d) CSP procesne neprípustnej žaloby.

16. Podľa odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako toto je uvedené v jeho 22. – 24. odsekoch, nedáva priestor pre pochybnosti, z akých dôvodov súd prvej inštancie takto postupoval, jeho dôvody aj v tomto smere sú dostatočne zrozumiteľné, určité a preskúmateľné.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné dôvody.

18. Predmetom súdneho konania v posudzovanej veci je určenie neplatnosti darovacej zmluvy zo 7.3.2017 medzi odvtedy už zosnulou matkou žalobcu ako darcom a žalovanou ako obdarovanou. Dôvodom jej neplatnosti má byť skutočnosť odvolateľom vnímaná ako obchádzanie zákona spočívajúce v skutočnom účele uzavretia spornej darovacej zmluvy, ktorým podľa neho bolo ukrátenie veriteľa darcu, pričom takto došlo k darovaniu jediného majetku dlžníka, z ktorého veriteľ mohol byť uspokojený, pokiaľ by dlžník svoj dlh nesplnil dobrovoľne, k čomu napokon aj došlo, dlžník zomrel bez jeho vyrovnania voči tomuto svojmu veriteľovi.

19. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť, ako skutočnosti, s ktorými právne normy spájajú vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu, v zmysle §2 ods. 1 o. z. sú právnymi skutočnosťami. Najčastejšími právnymi skutočnosťami závislými od vôle, sú zmluva, odstúpenie od zmluvy, skončenie pracovného pomeru výpoveďou a pod. Pri určení, že právny úkon je neplatný, nová právna úprava Civilného sporového poriadku v §137 písm. d) žalobu o určenie takejto právnej skutočnosti pripúšťa iba za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného predpisu, najmä z hmotného práva. Zmyslom a cieľom úpravy zakotvenej v §137 písm. d) CSP totiž je predchádzať často nezmyselným a zbytočným žalobám. Ustanovenie §239 TZ, v ktorom je zakotvená skutková podstata trestného činu poškodzovania veriteľa, takýmto hmotnoprávnym ustanovením nepochybne nie je, keďže toto takéto oprávnenie výslovne nikomu, a teda ani žalobcovi nezakladá.

20. V zmysle §137 písm. d) CSP, ako súd prvej inštancie tento správne citoval v 22. odseku svojho odôvodnenia a tento správne aplikoval v posudzovanej veci, žaloba o určenie právnej skutočnosti, akou je neplatnosť darovacej zmluvy, je prípustná len v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. S otázkou prípustnosti posudzovanej žaloby súd prvej inštancie sa vysporiadal so správnym právnym záverom, že platné hmotné právo žalobcovi ako dedičovi po darcovi neumožňuje podať žalobu o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, keďže skutočne neexistuje hmotnoprávny predpis, ktorý by žalobcu na podanie takejto žaloby oprávňoval, pričom takýmto ustanovením hmotnoprávneho predpisu nie je ani ustanovenie §239 TZ, v ktorom je zakotvená len skutková podstata trestného činu poškodzovania veriteľa, nie však oprávnenie kohokoľvek, a teda ani žalobcu podať civilnoprávnu žalobu. Správne preto súd uzavrel, že prípustnosť takejto žaloby z osobitného právneho predpisu nevyplýva a predmetná žaloba pre tento nedostatok je preto skutočne vadná. Ide pritom o terminológiu používanú právnou

vedou, tak aj Komentárom k platnému Civilnému sporovému poriadku v jeho §137 písm. d), z ktorého súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval a v zmysle ktorého „žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný“ (TOMAŠOVIČ, G.. §137 [Obsah žaloby]. In: H., G., FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 551, marg. č. 12.).

21. Rovnako aj v zmysle žalovanou citovanej judikatúry Najvyššieho súdu SR, v Zbierke súdnych rozhodnutí uverejneného pod č. 1/2023 na str. 11, prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu podanej za účinnosti Civilného sporového poriadku ako žaloby o určenie právnej skutočnosti podľa §137 písm. d) CSP je podmienená existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu.

22. V prípade tzv. určovacích žalôb je pritom správne posúdenie podmienok procesnej prípustnosti podanej žaloby prvotnou otázkou, ktorú musí súd skúmať, pričom ustanovenie §137 písm. d) CSP podmieňuje prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti výlučne existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje, prípadne jej ukladá podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu. Žalobcom požadovaný určovací petit nemôže vyplývať pritom ani z §34 ods. 2 katastrálneho zákona (zákon č. 162/1995 Z. z.), podľa ktorého „ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka“, pretože z uvedeného ustanovenia možnosť žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu (ako právnej skutočnosti) nevyplýva, uvedené ustanovenie len reguluje postup okresného úradu v prípade určenia neplatnosti právneho úkonu, resp. neplatnosti dobrovoľnej dražby súdom, pričom za ustanovenie, z ktorého pre účely §137 písm. d) CSP vyplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti, možno považovať len také ustanovenie osobitného predpisu, z ktorého takáto možnosť výslovne (explicitne) vyplýva (napríklad ako v prípade ustanovenia §11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. alebo ustanovenia §21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z.), pričom ustanovenie §34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. takýmto ustanovením nie je. Pretože prípustnosť predmetnej žaloby nevyplýva ani zo žiadneho iného osobitného predpisu vrátane teda §239 TZ, absencia takejto hmotnoprávnej úpravy vždy predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý predmetná žaloba o určenie neplatnosti darovacej zmluvy nemôže obstať, ale bez ďalšieho musí viesť k jej zamietnutiu.

23. Žaloba skutkovo vymedzená tak, ako je to uvedené zhora v tomto odôvodnení odvolacieho súdu, ani nedáva dôvod na pochybnosti, čo je alebo čo má byť predmetom konania, pričom ani z jej kontextu nevyplýva, že by mohlo ísť o určenie (ne)existencie akéhokoľvek práva žalobcu a ani jej predmetom nie je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a nejde preto ani o obdobný prípad, aký pred dovolacím súdom bol riešený v odvolacej replike odvolateľom zmienenej veci 7Cdo/268/2019 a ním takto vytýkaný nedostatok v procesnom postupe súdov nižšej inštancie v danom prípade nenastal a ani ho nebolo preto možné aplikovať. Súd v tejto veci preto nepochybil, keď žalobcu na odstraňovanie väd žaloby, ktorými táto v danej veci ani netrpela, nijako nevyzýval. Naopak súd správne prihliadol na to, že predmetná žaloba po skutkovej stránke takto odôvodnená žalobcom, ktorý bol zároveň aj štatutárom veriteľa, na súde bola uplatnená zjavne preto, že veriteľ so skoršou žalobou o neúčinnosť sporného darovania voči jeho osobe v súdnom konaní vo veci 5C/3/2019 neuspel, keďže jeho žaloba bola právoplatne zamietnutá rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 11Co/117/2020, a to pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie veriteľa z dôvodu, že pohľadávka, pre ktorú tento spornému právnemu úkonu odporoval, nebola judikovaná súdnym rozhodnutím, táto nevyplývala ani z iného exekučného titulu, pričom žalobca zmenu v týchto okolnostiach ani len netvrdil ani v čase rozhodovania súdu v tejto sporovej veci.

24. Z uvedených dôvodov nebolo preto možné úspešne žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu, pokiaľ, ako v prejednávanej veci, ide o žalobu podanú po 1.7.2016, t. j. za účinnosti Civilného sporového poriadku. Ide však o takú vadu žaloby, na základe ktorej súd mohol v konaní pokračovať, keďže vedel, čo je jej predmetom, akurát tento bol procesne neprípustný.

25. Jedine správnym rozhodnutím súdu v tejto veci pre vytknutý nedostatok žaloby ohľadom jej procesnej neprípustnosti bolo preto zamietnutie žaloby a neboli preto splnené podmienky, aby odvolací

súd odvolateľom namietané dôvody neplatnosti sporného právneho úkonu posudzoval po vecnej stránke, t. j. aby sa zaoberal meritom veci. Z toho dôvodu odvolacie námietky žalobcu, ktorými tento namietal či už nesprávnosť z toho dôvodu nepodstatných skutkových zistení súdu prvej inštancie alebo nevykonanie ním navrhovaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie za účelom ich zistenia, v odvolacom konaní nemohli obstáť a žiadna z nich nebola preto spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a privodiť tak pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie či už jeho zmenou alebo zrušením.

26. Odvolací súd postupom podľa §387 ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto potvrdil ako vecne správny vrátane závisiaceho výroku o trovách konania správne a zákonne založeného na zásade úspechu, v danom prípade žalovanej strany v spore (§255 ods. 1 CSP).

27. Pretože ide o rozhodnutie, ktorým konanie sa končí, odvolací súd postupom podľa §396 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania (§262 ods. 1 CSP), a to rovnako v súlade so zásadou úspechu ustanovenou v §255 ods. 1 CSP a vo veci v celom rozsahu úspešnej žalovanej priznal preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania; o výške náhrady trov po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§262 ods. 2 CSP).

28. Žalobca v konaní netvrdil a vzhľadom na okolnosti prípadu spočívajúce v podaní procesne neprípustnej žaloby odvolací súd ani sám nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré o trovách konania by vôbec mohol rozhodnúť postupom podľa §257 CSP čo i len sčasti v prospech neúspešného odvolateľa.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak jeho rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).